

השבת של רבי נחמן מברסלב

אם בחקתי תלכו... (ויקרא כ"ו, ג')

ודרשו חז"ל: על מנת שתהיו עמלים בתורה

צריך לעמל בתורה ביגיעה גדולה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה. וכמו שאמרו אם בחקתי תלכו על מנת שתהיו עמלים בתורה, עמלים דייקא. ועיקר העמל והיגיעה שצריכין בעסק התורה, הוא בשביל לברר עסק התורה שיהיה הלמוד לשמה באמת רק לעשות נחת רוח ליוצרו יתברך, ולא יהיה למודו חס ושלוש בשביל תועלת עצמו בשביל שייתקרי רבי או כיוצא באלו הפניות חס ושלוש. ועיקר היגיעה והעמל בהלמוד הוא רק בתורה שבעל פה כמובן לכל, וזה מחמת שמשם עיקר אחיזת הלמוד שלא לשמה חס ושלוש, וכמבאר בפנים. ועל כן צריכין להתייגע מאד בעסק התורה שבעל פה, לברר ולהכניע ולדחות ולבטל לגמרי המחשבות של גסות ופניות וערמוניות שרודפין אחר מחשבתו, ורוצים להטות לבבו מן האמת חס ושלוש לעסק בתורה שלא לשמה חס ושלוש, הינו בשביל איזה פניה של טעות והבל חס ושלוש, וצריכין להתאמץ בכל עז לבטל אלו המחשבות, ולבקש מהשם יתברך שיזכה שיהיה למודו להשכינה, דהינו שיעסק בתורה רק בשביל רצון השם יתברך לבד, ואז על ידי זה זוכה לברר ההלכה מאחיזת המץ ותבן שהם הקשיות והחמורות שיש בהלכה, ואז זוכה להלכה ברורה ומשנה ברורה, ולאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא. כי כשעוסק בתורה לשמה, הינו בשביל השם יתברך לבד, אזי ה' עמו ואזי הלכה כמותו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: וה' עמו שהלכה כמותו. (לקוטי הלכות – הלכות תלמוד תורה ג') - אות ב' לפי אוצר היראה - תלמוד תורה וקריאת התורה, נ"ח)

ואכלתם לחמכם לשבע ...

(ויקרא כ"ו, ה')

כשהמאכל אינו מברר והעשנים סרוחים עולים אל המח, אזי המח מקבל ואין לו חיות כראוי, ואינו יכול להשפיע חיות ושביעה לכל האיברים; ומשם בא בחינת רעבון, מחמת שאין המאכל משיב עראי את הנפש. אבל כשהמאכל מברר ואין עולה ממנו שום פסלת אל המח, רק זכות וצחות רוחניות המאכל שעולה אל המח אחר כמה ברורים, אז המח מקבל חיות בשלמות על ידי המאכל, ואז נשפע מהמח חיות ושפע לכל האיברים, שהיא בחינת שביעה. וכל זה זוכין על ידי אמונת חכמים בשלמות.

וזה בחינת כל הברכות בעניין האכילה והשביעה הנאמר בפרשת בחקתי וכיוצא, כמו שכתוב (ויקרא כו): אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם – דהינו שתהיו עמלים בתורה ולדעת מדרש חכמים כמו שכתוב בפרוש רש"י שם (פסוק ג' ופסוק יד), הינו בחינת אמונת חכמים. וזהו בחינת ועשיתם אתם, וכמובא במדרש רבה, שיהיה נחשב כאלו עשאו לדברי תורה, ואז ואכלתם לשבע כי אז אינו נדון במוותרות, שזה עיקר השביעה והברכה במעיים וכנ"ל. (לקוטי הלכות – הלכות פקדון ה', אות י"ג)

אם בחוקתי תלכו ... ואם לא תשמעו ... (ויקרא כ"ו, י"ד)

וזה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל מאי דכתיב מי האיש החכם ויבן את ז'את ואשר דבר פי ה' אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר, ויאמר ה' על עזבם את תורתיו ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה ופרשו שם שלא ברכו בתורה תחלה. והדברים תמוהים כאשר התפלאו על זה כל המפרשים, ובפרט מה שאמרו שם: דבר זה נשאל לחכמים ולנביאים ולא פירושו עד שפרשו הקדוש ברוך הוא בעצמו, והוא פלאי מה קול הרעש הזה מי לא ידע כל זה שחרב בית המקדש היה על שעברו על התורה והלא כל התורה מלאה מזה.

כי כבר התרה אותם משה רבנו עליו השלום בעצמו אם בחקתי תלכו וכו' ואם לא תשמעו וכו' וכן במקומות הרבה אין מספר אמר להם שאם יעברו על התורה יאבדו מעל הארץ וכו'. וכן כל הנביאים התרו בהם על זה, ומה זה שענה נשאל לכולם על מה אבדה הארץ ולא יכלו לפרשו עד שה'

יתברך בעצמו פרשו על עזבם את תורתיו וכו' והעיקר שלא הלכו בה שלא ברכו בתורה תחלה שנראה שזה העוון שלא ברכו בתורה תחלה גדול מהכל והוא פלא. אך עיקר הדבר שה' יתברך שאל לחכמים ולנביאים שיבינו היטב זאת ויגידו על מה אבדה הארץ באופן שיגיע לנו טובה מזה שנבין על ידי זה עצות טובות איך לזכות להתחיל לתקן הקלקולים שגרמו לנו חרבן בית המקדש. וזה עיקר חמורות ועמקות השאלה ששאל ה' יתברך לחכמים ולנביאים ולא פירושו כי מה דהוה הוה ומאי נפקא מנה אם נחרב על ידי מה שנחרב הלא כבר נחרב. אך עיקר מה שחתר ה' יתברך לשאל לחכמים ולנביאים שיבינו את זאת ויגידו על מה אבדה הארץ הוא שיפרשו הדבר היטב באופן שנבין מזה עצות איך לצאת מהקלקולים שגרמו חרבן בית המקדש ועל כן לא יכלו לפרשו כי זה עמק מאד עמק עמק מי ימצאנו. עד שפרשו הקדוש ברוך הוא בעצמו על עזבם את תורתיו ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה הינו שאף על פי שכבר עברו על עברות חמורות מאד עבודה זרה וכו' אף על פי כן בפנימיות לבם היה לבם עדין בוער לה' יתברך כי מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה שבין ישראל לאביהם שבשמים ונהרות לא ישטפוהו. ועל כן היו צריכים להתגבר על כל פנים לחטף איזה הלכות ללמד על כל פנים מעט בכל יום. והם עזבו את תורתם לגמרי ולא עוד אלא ולא שמעו בקולי, שמיעה בלבא תליא הינו שעל כל פנים היו מחיבים לשמע ולדבק עצמם בקול ה' הקורא בקול גדול בלב האדם בכל יום ויום ובכל עת שישבו האדם אליו.

וצריך כל אדם להטות לבו לשמע בקול ה' שעל כל פנים יהיה לו רצונות חזקים וכסופים גדולים לה' יתברך שזה יקר מאד כמו שמבאר במקום אחר. והעיקר ולא הלכו בה שלא ברכו בתורה תחלה כי בודאי לא נפלו בפעם אחד לנפילות כאלה לעבר על דת לגמרי ולפרק על כמו שהיה אז בעת החרבן, ובודאי בתחילה עסקו בתורה קצת רק שלא ברכו בתורה תחלה דהינו שלא נתנו לבם לשמוח בהתורה, ולברך ולהודות ולהלל לה' יתברך בכל עת על החסד הנפלא והנורא הזה שעשה עמנו אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו חמדה גנוזה אשר היא חיינו וכו' וזה כל תקוותנו לנצח. וכמו שמבאר במפרשים שזה עיקר ברכת התורה לשמוח בכל עז בנעימות חלקנו וגורלנו ועל כן אמרו רבותינו ז"ל שברכת התורה צריכין לזוהר בה מאד הינו שצריך כל אחד אפילו אם נפל ונתרחק כמו שהוא, אף על פי כן הוא דייקא צריך להיות רגיל בתודה והודאה להודות על מעט דמעט הנקדות טובות שיש בו עדין וכו'. ועל ידי זה זוכה לצאת מכל הצרות ולהתקרב לה' יתברך וכו'.

וזהו ולא הלכו בה כי זהו הלך ודרך נפלא מאד להתקרב ולהרים עצמו לה' יתברך מכל מיני נפילות וירידות שבעולם עד אין קץ ותכלית. ואם היו הולכים בדרך זה בודאי לא היו נופלים כל כך ולא היו להם צרות כאלה. ועתה כל תקוותנו לשוב לארצנו ולבית מקדשנו הוא על ידי זה כי לית מלתא דא תליא אלא בתיובתא [הדבר הזה אינו תלוי אלא בתשובה]. אבל קשה מאד לשוב כי הבעל דבר אורב מאד מאד ומתפשט לאורך ולרחב והכל חפצים ליראה את שמך ואף על פי כן רבם רחוקים מאד מדרכי התשובה. והעיקר מחמת שאינם משימים אל לב לשמוח במעט הטוב שבהם כי העצבות ומרה שחרה מזקת ביותר מהכל וכמו שכתוב תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב שעיקר החרבן וכל הצרות רחמנא לצלן כולם מחמת שלא עבדוהו יתברך בשמחה, וכמובא בכתבי האר"י ז"ל הינו כנ"ל והבן מאד. ועל כן חכרם ה' יתברך לפרשו כדי לרמוז לנו עתה בכל דור ודור רמזי עצות איך להתקרב עתה לה' יתברך מכל מקום שהוא לתקן הקלקולים שעל ידם היה החרבן עד שזוכה לגאולה שלמה בקרוב. ועל כן נקרא הליכה כל הנ"ל כי הוא תיקון הרגלן בחינת הליכות עולם שעל ידי זה התקרבות הגאולה בחינת ועמדו רגליו וכו', כי הוא הלך ודרך נפלא לכל אדם שבעולם וכו'. (לקוטי הלכות – הלכות פריקה וטעינה ד' – אות ל"ה)

אוי ווי, אוי ווי, מה זה האכילה והשנה והתאוות, מה זה, זה חיים, זה נקרא חיים! זה שנה, זה כלום, אין לו שום חיות, שום קיום. אם לא עובדים השם, אם לא אמונה ותורה ותפלה, אז מה יש לנו? לא כלום. כל רגע שעובר בלי תורה בלי תפלה זה לא כלום, לא שוה כלום. העולם הזה לא כלום. מה, עוד לחם, עוד כסף, עוד תאוות! מחפשים רק כסף וכבוד, בשביל זה נברא העולם! בשביל זה אנחנו חיים! מה יש בזה? זה לא חיים. מיתה יותר טוב מחיים כאלה!

העולם מדברים, מדברים ומדברים, זה רוצה כבוד, וזה גאווה, וזה דבר אחר, רוצים רק עולם הזה. אבל בא רבנו הקדוש ואמר: "העולם הזה לא כלום, העיקר הוא רק עולם הבא ולחפש את השם יתברך, את התורה והתפלה והאמונה והאמת!"

צריכים לעסוק בעבודת השם: לעמ'ד בבקר השכם, בחצות לילה, לחפש דרכים איך לעבד השם. אבל בלא זה לא שוה כלום, לא התורה ולא תפלה, העיקר הצדיק האמת שהוריד לנו חיות. חיות זה תפלה, ככה אמר רבנו, "תפלה לאל - חיות!"

אנחנו אומרים תפלה לאל חיות, אבל רבנו הקדוש מגלה לנו שהעיקר הוא לעבד השם, ואם לא - לא כלום. הוא ישן, לא עושה כלום... העולם מספרים: אחד לא היה לו פרנסה, אז הוא נסע לחפש איהו דבר להרוויח להתפרנס, על-כל-פנים הוא הלך לחפש פרנסה והוא חלם שיש יהודי ששמו כך וכך ובביתו יש אוצר, אוצר ששווה מיליונים. ואותו האיש שחלם את החלום הוא מחפש פרנסה, אבל הוא לא יודע - הפרנסה היא אצלו.

כך בעניין עבודת השם, אם אנחנו לא לומדים דברי רבנו - לא יודעים, אז הוא נמצא בעולם ולא יודעים. יש אוצר בבית, רק אנחנו מקלקלים על-ידי מעשינו, על-ידי התאוות ודברים לא טובים, אנחנו מקלקלים. אוי, רחמנות גדול, אנחנו יש לנו זמן כמה לחיות, כל רגע בחשבון, ואם אנחנו לא נשים לב, אם לא עושים מה שצריכים, אז הזמן קצר מאוד. אבל יש לנו רבי כזה שהוא מגלה לנו, הוא מאיר לנו ומכניס בנו חכמה ושכל איך ומה יש לנו לעשות בזה העולם. אומר רבנו בתורה ס"ב: "על-ידי אכילתם של ישראל נעשה יחוד בין קדשא בריך הוא ושיכינתיה אפין באפין". אני זוכר שאני למדתי התורה הזאת ונכנס בי געגועים לעולם הבא...

"אפין באפין" זה מדרגה גדולה, לא אחור באחור - אפין באפין, אני היה לי געגועים לזה - אפין באפין, "הו... אני רוצה אפין באפין". מה שזה, מה שזה, מה שיכולים לזכות בעולם הזה.. אנחנו נבראו בשביל זה, בשביל שיהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא אפין באפין. אוי כמה אנחנו רחוקים מזה. רבנו הקדוש הוא מדבר בקצור וגם-כן בחכמה, לשם לב ולהבין מה שהוא מדבר, מה שהוא מלמד אותנו. הוא מלמד אותנו כל דבר, איך לחיות ואיך לאכל ואיך לישן. אשרינו שיש לנו רבי כזה... (ההמשך יבוא)

מכתב

(ספר אפי הנחל - חלק ב - מכתב מו)

לבי יקירי, החשוב מחשבות ותחבולות להגדיל לפאר ולפרסם את שם הצדיק האמת שהוא בחינת רוחו של משיח, המכניע ומשבר ומבטל האמונות כוזביות שמעלימים ומסתירים אור הצדיק ומחשיכים עיני העולם ומפרידים את הרגלים מן הראש, הינו שעושים פרוד בין כלל ישראל בחינת רגליו, ובין הצדיק שהוא ראש בני ישראל. ועל-ידי זה העולם מחסר אמונה, ועל-ידי זה ונתגברו החכמות חיצוניות ונתרבו ספרי מינות וכפירות שמטילים שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים. שלום וישע רב. בעצם שפלותנו בסוף הגלות, בדור היתום הזה, בגדל עמק תכלית תכלית הידידה, בדעות שטות של כפירות ואמונות כוזביות, וכלנו כצאן תעינו עד שבאנו אצל הקצה והסוף של ישראל, שישאל עומדים במקום שגבול ישראל כלה, ששם מסים קדשת ישראל, ששםם ולהלאה אין מתפשט קדשת ישראל, נגד זה חמל עלינו ה' יתברך ושלח לנו מקדם את הצדיק האמת נחל נובע מקור חכמה להצילנו על-ידי התגלות תורתו הקדושה שהמשיך ממקום גבוה ועליון ונורא מאוד וכו', שהם מעיני הישועה האמתיים החדשים לגמרי אשר כמוהם עדין לא היו מעולם, ועיקר וגמר הגאולה האחרונה תלוי בזה, שיתקבצו וישמעו כל ישראל יחד באחדות אחד אל הצדיק האמת שיועד בעמקות חכמתו לקרב נפשות ישראל וכל העולם לה' יתברך בכל דור איך שהם בכל מקום שהם.

אנו צריכים לישועה ורחמים רבים מאוד מאוד שנוכח להיות כרצונו יתברך באמת ולצאת ממצלות ים מיון מצלה ואין מעמד אשר מתפשט בזה

העולם בפרט בדורות הללו באחרית הימים בסוף הגלות האחרון. זאת נחמתי בעיני, זה חלקי מכל עמלי, מה שכבר הכנסת בד מעט אור כזה, אור הצדיק האמת אור האורות אור צח ומצחצח דלא אית מאן דקיימא ביה, אשרי החוסה בצלו. עלינו להזכיר עצמנו בכל פעם את כל הטוב אשר גמל עמנו שזכינו להסתופף בצל קדוש ונורא ונשגב כזה.

כל עיקר הקיום והמעמד שלנו בעצם התגברות החשך אשר בימינו אלה הוא רק על-ידי הצדיק האמת, כי אין לך לב אבן בעולם שלא יהיה ביכולתו להופכו ללב בשר, ואין לך נבון בעולם שלא יהיה ביכולתו לעקר מאתו כל המבוכות ולהפכו ללב ישר, עד שסוף כל סוף יגמר מה שחפץ.

העיקר דעיקר הוא גדל כח של זקן דקדשה סבא דסבין שאנו נשענים עליו. חזק אחי חזק, כי ה' אתך עמך ואצלך. אל תירא ואל תחת.

יהי רצון כי יתן ה' שנוכח מהרה לתשובה באמת. ה' ירחם עלינו ויורנו הדרך האמת לאמתו מהרה, אמן ואמן.

ישראל דב אודסר

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתחברני ותקשרני ותיחדני ותאמצני בחגורת מתיני הצדיק האמת, שאזכה שיתקן נפשי, שאזכה על-ידו לתשובה שלמה.

עצות ותפילות

✧ תפילה בכוח הוא סגלה לבנים (לקוטי עצות - בנים, א').

✧ סכה הוא סגלה לבנים (לקוטי עצות - בנים, ב').

✧ ארץ-ישראל הוא סגלה לבנים (לקוטי עצות - בנים, ג').

✧ ... וזכנו ברחמיך הרבים לבנים חיים וקיימים, לעבודתך וליראתך ולתורתך (כשרוצה להתפלל על מי שיש לו צער גידול בנים

רחמנא ליצלו, יזכירו כאן ויאמר, ובפרט לפלוני בן פלוני וכו') חוס וחמל ורחם ותן לבנינו ולבנותינו ולכל יוצאי חלצינו חיים טובים וארכים (ובפרט להילד פלוני בן פלוני וכו'. ולהילדה פלונית בת פלונית וכו'), רחם עליהם ועלינו בזכות אבותם, ותן להם חיים טובים וארכים, ותאריך ימיהם ושנותם, יהמו נא ויכמרו נא רחמיך עליהם ועלינו ותאמר די לצרותם. "היטיבה ה' לטובים ולישרים בלבבותם". יהי שלום בחילם שלום בארמנותם, אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותם, לעד ולדורות ולדורות דורותם, ראשיתם מצער ישגה מאד אחריתם, כאשר השמים החדשים והארץ החדשה כן יעמד זרעם ושמותם. ותציל אותם וכל ילדי עמך ישראל מעין הרע ומפגע רע ומכל מיני נגע ומחלה, ותשלח להם רפואה שלמה מן השמים לכל רמ"ח אבריהם ושס"ה גדיהם, ויזכו להיות חיים בריאים וקיימים, יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים. ונוכח שיצאו מהם דורות הרבה ודורי דורות עד סוף כל הדורות, רחם עליהם ועלינו למען שמך, ותגדלם לתורה ולחפה ולמעשים טובים, לארך ימים ושנים, "עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו" (לקוטי תפילות א' - תפילה מ"ח).

סיפור

(כוכבי אור - להודיע, כד-כה)

✧ ... אמר שעכשיו שיצאו התפלות שלו בעולם, עתידין לתן דין וחשבון כשהולך יום אחד שאין אומרים אותם. ובצרוף הכרח התורה להתפלה יבא לנו שכמו כן בסוף ימיו, והעיקר אחר הסתלקותו, שזכינו לתורתו בספרי לקוטי הלכות עתידין לתן דין וחשבון כשהולך יום שאין לומדים אותם. אמר המעתיק: שמעתי שאמר על התפלות שלו לשון הכתוב (תהלים ק"ב): "תכתב זאת לדר אחרון ועם נברא יהלל י-ה", עתיד להבראות עם שיהללו י-ה באלו התפלות.

✧ ... גם שמעתי מהויתיק ר' נחמן טולטשינער ז"ל שפעם אחת בימי הספירה היה מוהרנ"ת ז"ל על ציונו הקדוש, ואמר אז על הציון הקדוש התפילה המתחלת 'אתה יצרת' בלקוטי תפלות חלק ב' סימן ל"ו. ואחר כך כשהלך משם אמר (בלשון תמה) הם המתנגדים שואלים אם יש בהתפלות רוח הקודש, ובאמת הם גבוהים מרוח הקודש כי הם נמשכים משער החמשים. (נועין בלקוטי הלכות ראש חדש הלכה ו' שם מובן זה כי הדרך לעשות מתורות תפלות נמשך משער הנו"ן גם שמעתי שאמר כי הרבה אנשים זכו כבר לנן עדן על ידי התפלות שלו).

מערכת: 050-6754970 / 02-5829086 / 054-8484486

ת.ד. 27100 ירושלים 91270 / שידורי מצוה 02-5824048 (רק 13-16:00)

תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 89-2255-7

בקשו נא את העלון שלכם בכתובת: SHABAT.BRESLEV@gmail.com